

opusdei.org

Боже милосердя

“Знову і знову наголошую:
Бог ніколи не втомлюється
нас вибачати, це ми
втомлюємося звертатися до
його милосердя” (Папа
Франциск)

26.07.2015

“Великим благом для нас є вміти
повертатися до Нього, коли ми
заблукали. Знову і знову
наголошую: Бог ніколи не
втомлюється нас вибачати, це ми
втомлюємося звертатися до його
милосердя. Той, хто запросив нас

вибачати «до сімдесяти раз по сім» (Мт 18, 22), дає нам приклад: Він сам вибачає до сімдесяти раз по сім. Вкотре бере нас на свої плечі. Ніхто не зможе відділити нас від цієї безмежної і непохитної любові" (Папа Франциск, *Evangelii Gaudium*, п. 3).

“Церква має бути місцем дарування милосердя, де кожен міг би почувати себе прийнятим, тим, кого люблять, пробаченим, покликаним жити відповідно до Евангельської новини" (Папа Франциск, *Evangelii Gaudium*, п. 14).

Тих, хто здатен слухати Його всією душею, Ісус Христос навчає Божественної заповіді любові у Нагірній проповіді. А на завершення робить висновок: “Ви ж любіть ворогів ваших, добро чиніть їм, позичайте, не чекаючи назад нічого, - і велика буде ваша

нагорода, й будете синами
Всевишнього, бо він благий для
злих і невдячних. Будьте
милосердні, як і Отець ваш
милосердний" (Лк 6, 35-36).

Милосердя не є звичайним
співчуттям до чужого горя. Воно є
повнотою любові, яка в свою чергу
провадить до повноти
справедливості. Милосердя
означає мати живе серце; серце,
яке відгукується з любов'ю -
щедрою, палкою і жертовною.
Послухайте, як оспівує святий
Павло цю чесноту: "Любов -
довготерпелива, любов - лагідна,
вона не заздрить, любов не
чваниться, не надимається, не
бешкетує, не шукає свого, не
поривається до гніву, не задумує
зла; не тішиться, коли хтось
чинить кривду, радіє правдою; все
зносить, в усе вірить, на все
надіється, все перетерпить
(Святий Хосемарія, Друзі Бога, 232).

Потрібно розплющити очі, вміти дивитися навкруги й розрізнати ті заклики, якими Бог звертається до нас через людей, що нас оточують. Ми не можемо жити спиною до людей, жити нашим маленьким світом. Ісус не жив так. Євангеліє часто розповідає нам про Його милосердя, про Його здатність співчувати стражданням і потребам інших людей. Він змилюсердився над наїнською вдовою, оплакував смерть Лазаря, піклувався про натовпи людей, які йшли за Ним, не маючи їжі. Він виявляв милосердя передусім до грішників, які живуть, не пізнавши світла й правди: “Вийшовши, Ісус побачив силу народу - і змилюсердився над ними, були бо вони, немов вівці, що не мають пастуха. І він навчав їх чимало” (Мк 6, 34).

“Коли ми по-справжньому станемо дітьми Марії, нам будуть

зрозумілими такі вчинки її Сина, бо наші серця розкриваються й стануть більш милосердними. Тоді страждання, помилки, слабкості, самотність, тривога, біль наших братів змусять і нас відчувати цей біль. Ми матимемо необхідність допомогти їм у їхніх потребах, говорити з ними про Бога, щоб вони навчилися говорити з Ним, як діти, і пізнали материнську ніжність Марії" (Святий Хосемарія, Христос проходить поруч, 146).

Любов, що не зникає

"Якою чарівною для нас є така реальність нашого життя, як милосердя Боже! Любов, яку Бог має до нас, є настільки великою, такою глибокою, що вона є любов'ю, яка не зникає, завжди тримає нас за руку, підтримує, піднімає і провадить" (Папа Франциск. Проповідь 7.04.2013).

Якщо ви переглянете Святе Письмо, то відкриєте постійну присутність Божого милосердя: ним наповнена вся земля, воно спочиває на всякому тілі, *super omnes carnes*, оточує нас, випереджає нас, помножується, щоб допомагати нам, і постійно нас зміцнює. Бог піклується про нас, як люблячий Отець, і згадує нас у своєму великому милосерді, подібно до того, як посилає дощові хмари під час засухи.

“У Нагірній проповіді Ісус однією фразою висловлює цілу історію милосердя Божого: “Блаженні милосердні, бо вони зазнають милосердя” (Мт 5, 7). І за інших обставин Він навчає своїх учнів: “Будьте милосердні, як і Отець ваш милосердний” (Лк 6, 36). У наших серцях залишаються записаними приклади милосердя з Євангелія: милосердя до жінки-блудниці, притчі про блудного

сина й про загублену вівцю,
воскресіння сина наїнської вдови.
Звісно, чудо воскресіння Христос
міг зробити з почуття
справедливості, адже помер
єдиний син цієї бідної вдови, який
наповнював смислом її життя й
міг допомагати їй у старості. Але
саме милосердя спонукає Його до
дії, Він змилювався, бачачи
людський біль" (Святий Хосемарія,
Христос проходить поруч, 7).

“Окрім усіх інших доказів Свого
милосердя, Господь наш Ісус
Христос встановлює Євхаристію,
щоб ми могли завжди бути з ним
поруч. І (якщо нам вдасться це
зрозуміти) Він, спонукуваний
своєю Любов'ю, Той, який нічого
не потребує, - Він не хоче обійтися
без нас. Свята Трійця, Єдиний Бог
полюбив людину, створену за Його
образом і подобою. Відкупив її від
гріха, успадкованого від Адама, і
від гріхів особистих, і бажає

перебувати в наших душах: “Коли хтось мене любить, то й слово мое берегтимо, і полюбить його мій Отець, і прийдемо ми до нього, і в ньому закладемо житло” (Святий Хосемарія, Христос проходить поруч, 84).

Бог не втомлюється вибачати

"Знову падіння... І ще одне! Впасти у відчай? Ні: змиритися і наблизитися через Марію, твою Матір, до милосердної Любові Ісуса. Одне «miserere» і вгору серце! Знову починати" (Святий Хосемарія, Шлях, 711).

“Постійно згадуй: Господи, скільки разів я падав, і Ти підіймав мене, і пробачав, притуляв мене до свого Серця! Міркуй про це частіше... - і ніколи не відійдеш від Нього" (Святий Хосемарія, Кузня, 173).

«Чим більший ти, тим більше
принижуйся, - і знайдеш у Господа
милосердя»

(Сир 3, 18). Якщо ми сповнені
смирення, Господь ніколи нас не
залишить. «Він принизить того,
хто несеться вгору, а смиренний
очима буде Ним врятований.
Невинного Він визволяє, ти
чистотою рук твоїх спасешся» (Иов
22, 29-30). «Безмежне милосердя
Боже не забариться прийти на
допомогу тому, хто смиренно до
Нього кличе. І тоді Він діє
відповідно до Своєї природи - як
Бог Всемогутній. Навіть якщо тобі
загрожує велика небезпека,
переслідування, гоніння, і твої
вороги оточують твою душу, – не
бійся, ти не загинеш. І не думай,
що так було лише в минулому, - те
саме відбувається й тепер»
(Святий Хосемарія, Кузня, 104).

“Ти гадаєш, що Господь тебе не чує, бо гріхи твої великі? Це не так, тому що Він милосердний. Якщо ж, незважаючи на цю істину, ти й далі відчуваєш себе недостойним і повним убогості, повторюй, як митар: “Боже, змилуйся наді мною грішним!” (Лк 18, 13). І ще зверни увагу на розповідь Христа про розслабленого з Євангелія від Матея. Хворий нічого не каже, він просто присутній, перебуває перед обличчям Божим. Христос зворушений таким смиренням, цим стражданням людини, яка знає, що ні на що не заслуговує. Незмінний у своєму милосерді, Він каже: “Бадьорися сину, твої гріхи відпускаються” (Мт 9, 2). (Святий Хосемарія, Друзі Бога, 253).

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
uk-ua/article/bozhe-miloserdia/](https://opusdei.org/uk-ua/article/bozhe-miloserdia/)
(27.03.2025)